

l-t ögonblick. Jag får snart en hel vecka l. — Syn. Arbetsfri. — c) (om sak) Oupptagen, obesatt. Huset står l-t, är ej uthyrdt. L. syssla. Läta en syssla stå l. Ett rum på förslaget är l-t. Hans hus är aldrig l-t för främmande.

LEDIGHET, f. 3. 1) Lätthet i rörelser. *Hafva mycken l. i armen. Gå, röra sig med mycken l. — Syn. Bójlighet, Smidighet. — 2) (fig.) a) Otvungenhet, lätthet. Tala med mycken l. Stilens l., tankarnes framställning i ett lättfattligt och naturligt sammanhang. — b) Frihet ifrån något, hvartill man är eller varit förbunden. L. ifrån arbete, göromål. Taga sig l. ifrån en syssla. — c) Frihet ifrån arbete, från sysselsättning eller tjensteutföring. *Hafva l., god l. Jag har ingen l. dertill.* har för göromål ej tid dertill. — d) Förhållandet. när tjänst, syssla o. s. v. är obesatt. *En sysslas l. Professoratets l. — e) Ledig tjänst, syssla. Så snart någon l. yppar sig. Det fins för närvarande ingen l. Vid första l., så snart någon syssla blir ledig.**

LEDIGT, adv. Med ledighet; utan tvång, fritt, otvunget. *Röra armen l. Maskin, nyckel, som går l. Klädning, som sitter l. Tala ett språk l. Föra sig l. och med behag.*

LEDKNUT, m. 2. Knut vid leder på halm- och grässtrån, m. m.

LEDKNUTEN, a. 2. neutr. — *et.* Se *Rachitisk*.

LEDKNYTNING, f. 2. Se *Engelska sjukan* (under *Engelsk*).

LEDNING, f. 2. (af *Leda*, II) Bøjning af en led.

LEDNING, f. 2. (af *Leda*, III) 1) Se *Ledande*, n. — 2) (fig.) Förestånderskap, styrelse. *Affärens, arbetets l. är anförtrödd åt honom. — 3) Något, som leder: kedja af efter hvarandra gradvis följande ting. Mest i sammansättningar, t. ex.: Vattnedning, Tonledning, Tankeledning.*

LEDS, ledds, se *Ledas*.

LEDSAGA, ledsaga o. ledsåga, v. a. 1. 1) Följa såsom sällskap på väg. *L. en vän till hans bostad. — Syn. Följa, Åtfölja. — 2) (fig.) Skydda. Gud l-ge honom!* — *Ledsagande*, n. 4. o. *Ledsagning*, f. 2.

LEDSAGARE, m. 5. -GARINNA ell. -GERSKA, f. 1. En, som ledsagar.

LEDSAM, leddsamm, a. 2. (af *Led*, IV) 1) Som förorsakar ledsnad. *En l. bok. Ett l-t sällskap. L-ma menniskor. En l. ort. Der är mycket l-t, finnes intet nöje. Hafva l-t, känna ledsnad, finna tiden lång. Ni får der mycket l-t. — Syn. Tråkig, Långrandig, Långtråkig. — 2) Som innebär ledsamhet, förorsakar obehag, förtret, bekymmer, sorg; obehaglig, förtretlig. *En l. händelse. Det kan hafva l-ma följder. Det är l-t, att jag ej får se er. — Syn. Se Bedröflig.**

LEDSAMHET, f. 3. Hvad som förorsakar ledsnad; ledsam händelse, omständighet; ledsam, obehaglig följd, känsla; obehagligt intryck. *Ingen är fri för l-er. Adraga sig l-er. Han har haft många l-er deraf. — Syn. Se För-trellighet, Obehag.*

LEDSEN, leddsenn a. 2. neutr. — *et.* (af *Led*, IV) 1) Som känner leda vid något. *Vara l. vid något. L. vid ett arbete. Jag är l. att höra det längre. Göra någon l. vid en sak. Han har gjort mig alldeles l. vid honom. — Syn. Led. — 2) Som känner ledsnad, obehag, bedröf-*

velse. Vara l. Du är så l. i dag; hvad går åt dig? Vara, blifva l. öfver något. Jag är l. öfver hans molgång. Jag är just l. öfver att det skulle hända. Jag är l., att du så tyder mina ord. Göra någon l. Det gör mig l. att höra sådant. — Syn. Se Bedröfvad, För-tviflad.

LEDSJUKA, f. sing. Sjukdom, som har sitt säte i lederna.

LEDSMÖR, n. sing. (anat.) En egen vätska, som håller synovialhinnan fuktig.

LEDSNA, leddsna, v. n. 1. Blifva ledsen, känna ledsnad. *Här l-r jag att vara. L. vid något. Jag l-r vid att skriva.*

LEDSNAD, leddsnaad, m. sing. 1) Känsla af olust genom saknad af hvad som kan lifva sinnet. *Mången känner l. i ensamheten, andra äter i sällskap. Fördrifva l-en. — 2) Lindrigare känsla af bedröfvelse. Jag hör med l., att ni kommit för sent. Det är med l. jag måste tillkännagifva, att... — Syn. Se Bedröfvelse.*

LEDSNUT, m. 2. Tvåvingad insekt, en tum lång, svart, med gula bälten, hornartad, vinkel-formig sugmun och kniptång i stjerten. *Conops aculeata.*

LEDSTJERNA, f. 1. Ledande stjerna. Har egentl. afseende på de tre vise mäns stjerna, som omtalas i bibeln; men brukas vanligtvis i fig. mening.

LEDSTYF, a. 2. Styf i lederna. *L. häst.*

LEDSTYFHET, f. 3. Styfhet i lederna. *Kallas älv. Fång.*

LEDSTÅNG, f. 3. pl. — *stänger.* Stång att hålla i, för att leda sig vid, t. ex. i trappor.

LEDSVAMP, m. sing. Ett slags svampaktig, mer eller mindre smärtsam ledsulst.

LEDSYVEN, m. 3. pl. — *svenner.* Se *Led-dare*, 1.

LEDTRÅD, m. 2. 1) Tråd, hvarmed man leder sig fram, t. ex. genom en irrgång. — 2) Tråd, hvarmed man leder en docka.

LEDUNG, lä'dnung, f. sing. (i fornspråket) Härnadståg till sjös; äfv. den utrustning och krigsgård, som härtill fordrades.

LEDUNGSLAMA, lä'dnungslåma, f. sing. (ford.) Skatt, som utgjordes de år, då inga härtåg företogs.

LEDVATTEN, n. 5. Se *Ledsmör*.

LEDVIS, adv. I led; uppstälde i led. *De stodo l. Marschera l.*

LEDVRIDNING, f. 2. En lems vridning ur led.

LEDVÄRK, m. sing. Värk i lederna.

LEDVÄXT, f. 3. Utväxt, knöl, som har sitt säte i någon led.

LEENDE, n. 4. Handlingen, då man ler. *Ett ljuft, vänligt, hänsfullt l.*

LEFFELAND, lä'ff'l-ännad, f. 3. pl. — *änder.* En art af Andslätet, omkring 20 tum lång, med spadikt utvidgad näbb. *Anas clypeata.*

LEFNAD, m. 3. 1) Loppet af en människas lif från början till slut. *Hans l. var en ständig växling af fröjd och smärta. Aldrig i min l. hörde jag maken. — Syn. Lif, Lefnadslopp, Lefnadsbana. — 2) En människas sätt att lifva, isynn. i moraliskt afseende. *En exemplarisk, dygdig, lastfull, brottslig l. Föra en ordentlig l. Med den l. han för, kan hans egendom ej räcka länge. — Syn. Lif, Lefnadssätt, Lefnadsvandel. — Ss. L-sbana, -sbeskrifning, -sglädje, -shistoria, -shändelse, -slopp, -slugn, -slycka, -smäl, -snjutning, -sro, -söde.**